

Enhavo:

Aktuala rakonto sendita el Brazilo

MI AMAS VIN

Aŭtoro Michael Ros

Ilustristo Bruno Iradukunda

Tradukis Manuela Burghlea

“Panjo, kial mi ne povas vidi avinjon kaj avĉjon? Ĉu ili ankoraŭ amas min?”

“Mia kara Kwizera, ili amas vin pli ol ion alian. Ili amas vin tiom multe kiel la sunon. Ili amas vin tiom multe kiel la sonon de ondoj dancantaj surstrande. Ili amas vin kiel birdoj kantantaj matene. Ilia amo por vi estas same senfina kiel la ĉielarko. Sed ne estas sekure por ili vidi vin nun.”

“Pro la nova kronviroso?” demandis Kwizera. “Ja karulino”, respondis ŝia patrino. “Sed mi ne estas malsana! Mi estas sana kaj mi volas ludi kun avinjo kaj avĉjo. Tio ne estas justa!” diris Kwizera.

Kwizera ploris: “Mi volas ludi kaŝludon kun ili. Mi volas ludi futbalon kun ili. Mi volas, ke avĉjo legu mian plej ŝatatan rakonton ‘Kazungu’ kaj mi volas, ke avinjo kantu mian plej ŝatatan kanton ‘Kabuye Kanjye’. Mi sopiras ilin.”

La patrino de Kwizera respondis milde: “Vi pravas, vi estas tre sana. Sed la viruso ne trafas junajn infanojn en la sama maniero, en kiu ĝi trafas maljunulojn. Eĉ se vi ŝajne ne malbonfartas kaj vi sentas vin forta, vi povus havi la viruson, kaj tio signifas, ke avinjo kaj avĉjo povus esti infektitaj de vi.”

“Ĉu tio signifas, ke mi neniam povos revidi ilin?” La okuloj de Kwizera ŝvelis kaj ŝia patrino brakumis ŝin kaj respondis:

“Kompreneble ne, Kwizera. Mi havas ideon! Vi daŭre povas vidi ilin, sed ni devas teni sekuran distancon de ili, ĝis kiam disponeblas kuracilo por preventi kaj kuraci la viruson.”

“Kiel ni faras tion, panjo?” demandis Kwizera. “Nu, ni povas promeni, nur ni du, ĉar ne estas sekure esti en granda grupo. Ni povas piediri ĝis la domo de panjo kaj paĉjo kaj vidi ilin per la fenestro.”

“Sed ĉu mi daŭre ne povos brakumi ilin kaj diri al ili: mi amas vin?” suspiris Kwizera. “Vi povas, karulino. Vidu, amo estas unu el la plej potencaj donoj en la mondo. Amo povas vojaĝi tra la plej dikaj muroj, super la plej altaj montoj, sub la plej profundaj valoj. Nenio povas haltigi amon. Do ilia vitra fenestro ne estas egalulo por via amo.”

“Ĉu ni do povas preteriri ilian domon ĉiutage, por ke mi krii: mi amas vin, por ke ili sciu, kiom multe ili mankas al mi?” demandis Kwizera entuziasme. “Mi promesas, ke ni povas fari tion ĉiutage, ĝis kiam la viruso estos venkita kaj ni ĉiuj povos esti kune denove.” diris ŝia patrino. “Ni iru viziti ilin nun!”

“Hura!” saltis gaje Kwizera kaj ili promenadis ĝis la domo de avinjo kaj avĉjo. Kwizera mansalutis, blovetis kisojn kaj kriis – „mi amas vin!” - ekzakte kiel ŝi diris ke ŝi farus. Ŝi sentis sin feliĉa, sciante, ke ŝi povos sendi sian mesaĝon al siaj geavoj kaj ke ŝi revidos ilin morgaŭ.

Revenante hejmen, Kwizera demandis ŝian patrinon: „ĉu ĉiuj infanoj devas teni distancon de siaj geavoj nun?” „Jes kara,” respondis ŝia patrino. „Ĉie en la mondo, infanoj tenas sekuran distancon, sed ili daŭre sendas sian mesaĝon de amo al siaj geavoj, same kiel vi.”

Pri la rakontoj de NABU

NABU kreas por-infanajn rakontojn kun kultura vidpunkto. Infanoj, kiuj estas enkondukitaj al pluraj kulturoj kaj lingvoj havas pli grandan probablon iĝi tutvivaj lernantoj kaj kompetemaj tutmondaj civitanoj. Ni kredas, ke rakontoj kulture signifaj, kiuj rivelas tiun, kiun la infanoj vidas, kiam ili rigardas en la spegulo, helpas disvolvi sanan memestimon kaj fiersenton, kaj ke infanoj, kiuj lernas pri kulturoj aliaj ol sia, havas multe pli grandan probablon formiĝi kiel plenkreskuloj, kiuj aprezas la dignon de homa vivo kaj la plibonigadon de la mondo por ĉiuj.